

Bu Sokak

– Vedatdünder8 · 15 Ocak 2018

Ben her zaman bu sokağın masumiyetine sevdalanırım
Ufacık bahçeli kahvelerinin önünden geçerken,sabahları
Sırtının küçük bir kısmını sandalyeye yaslamış, o ihtiyarların
Tebessümlerine yakalanırım hep...

Gölgelerini kovalayarak,
Nefeslerini titreterek,
Nelere bağırarak istediklerini yeni öğrenen çocuklar koşuşur önümden
Sonra yolun o köşe başında
Zavallı bir kelebek gibi uçma yetisini kaybetmiş
Kanadı kırık bir kuşun olanak eksikliği takılır gözlerime
Bir şansı olmayana kadar,orada öylece
Ahşap bir evin terasında çırpınırken...

Hava biraz bulutlu diye burada
Ellerinde şemsiye ,yağmurluklu adamlar
Yollara dualanarak salınırlar sokakta
Sanki yağmuru onlar yağdıracaklar...

İşte burada herşey hatıra dolu
Burada bir göz kırpışına ömrümün kalanı karışırdı
Yüzünde toplanmamış çiçeklerin güzelliği vardı
Her gülüşümü senin gülüşün için saklardım
Bizimkisi sanki yazılmamış bir notanın şarkısı...

Bugün böylece bizi özledim bu sokakta
Kol kola beraber yürürken öylece
Kolumda parmaklarının yanıcı sıcaklığını hissettim
Tırnaklarının derime batan okşayışında ki o temasının
Mahreminde gizlice boğulan
Biriktirdiğimiz sevdamızı özledim...

Şimdi yoksun biliyorum
Bu sokağın bir anlamı kalmadı
Ne çocuklar,ne kuşlar, ne ihtiyarlar

Hiçbiri görünmüyorlar
Arta kalan ne sensin, ne de ben
Beni kıracaksın diye artık üzülme, ben buluttayım
Yeniden doğmak için burada, bu sokakta
Her doğan yıldız da gözlerin olurum senin...

Vedat DÜNDAR